

ARCHITECTEN ACHTERGAEL

09.09.2012 - 30.09.2012

TENTOONSTELLING

KASTEEL VAN POEKE

KASTEELSTRAAT 26 9880 POEKE

VERNISSAGE 08.09.2012

09.09.2012 >

OPEN MONUMENTENDAG

ALLE ANDERE DAGEN EN UREN:

WOENSDAG 14U - 18U

VRIJDAG 14U - 20U

ZATERDAG 11U - 17U

ZONDAG 11U - 17U

CONCRETE JUNGLE

HUMAN ZOO

51° 2' 23.3772" N, 3° 26' 59.4132" E

CONCRETE JUNGLE HUMAN ZOO

VAN 8 TOT 30 SEPTEMBER BEZET ARCHITECTEN ACHTERGAEL HET KASTEEL VAN POEKE. DE TENTOONSTELLING CONCRETE JUNGLE HUMAN ZOO IS EEN VROLIJK STATEMENT VAN ACHTERGAEL EN ZIJN TEAM OVER HUN ARCHITECTURALE PRAKTIJK. IN DE KLEURRIJKE KAMERS VAN DEZE - TIJDELIJK PUBLIEKE - LOCATIE VOLGEN BEZOEKERS EEN ONTWPENEND PARCOURS LANGSHUN MEEST RECENTE PROJECTEN WAARIN SCHAAL, VERHOUDING EN BEWEGING TELKENS DE RICHTING BEPALEN. ARCHITECTEN ACHTERGAEL GRIJPT DIT MOMENTUM AAN OM TE VERTELLEN WIE ZE ZIJN DOOR TE TONEN WAT ZE DOEN.

In een interview vertelt Lieven Achtergael, zaakvoerder en bezieler van architectenbureau 'Architecten Achtergael' over gebouwen die lachen, over mensen en dieren, over noodzaak en vrijheid in architecturale vormgeving, over jezelf au sérieux nemen door jezelf met een glimlach te bekijken.

Vermits veel actuele projecten van Architecten Achtergael nog volop in ontwikkeling zijn, was het aan de vormgevers van 'ruimtevaarders' om een spannende scenografie te creëren met wat ze in de werkkamers, computers en archieven van het bureau aan materiaal en bronnen te pakken konden krijgen. De eigenzinnige ruimtelijke ingrepen en het subtiele spel met verschalings en perspectieven geven de gepaste voorzet voor een intuïtieve trip tussen foto's, modellen en maquettes in een sprookjesachtig kader.

Architecten Achtergael is ondermeer bekend van het Gerechtsgebouw Gent, het Politiecommissariaat Brugge, de Warande Turnhout en het Militair Hospitaal Oostende en Antwerpen. De Gemeente Aalter nodigde Achtergael – zelf inwoner van Poeke – uit om 'iets' te doen in het Kasteel van Poeke ter gelegenheid van Open Monumentendag op 9 september. De expo werd de ideale aanleiding om publiek de aandacht te trekken op de ambities van het bureau met een langerlopende tentoonstelling.

ORGANISERENDE PARTNERS:

ARCHITECTEN ACHTERGAEL ISM GEMEENTE AALTER, POEKE INGEKADERD VZW

VORMGEVING TENTOONSTELLING:

RUIMTEVAARDERS

MET DANK AAN:

ALLE MEDEWERKERS VAN BUREAU ARCHITECTEN ACHTERGAEL

WWW.ACHTERGAEL.BE

MET DE TENTOONSTELLING KONDIGT ARCHITECTEN ACHTERGAEL EEN TIJDELIJKE BEZETTING AAN VAN HET KASTEEL VAN POEKE. EEN FEESTJE IN JE ACHTERTUIN?

LA: De tentoonstelling is een statement. Maar het is niet omdat je je werk en ambities serieus neemt dat je niet met humor en relativering naar jezelf kan kijken. Het wordt dan ook geen doorsnee architectuurtentoonstelling, integendeel. Bezoekers krijgen een verrassend traject aangeboden in een barok kader dat prettig botst met de voornaam van onze hedendaagse architectuur. Samen met het vormgeversduo van 'ruimtevaarders' hebben we gezocht naar een speelse, verbeeldende, verrassende, humoristische scenografie die de projecten van Architecten Achtergael ontsluit als een zintuiglijke ervaring eerder dan als een intellectuele oefening. Begrijp me niet verkeerd, we tonen wel degelijk de projecten van Architecten Achtergael' die momenteel in ontwikkeling zijn zoals woningen van Zambia tot in New York, masterplannen, wedstrijden en prototypes van nieuw meubilair etc maar je krijgt geen vaste blik voorgeschoteld. Geen één-op-één duiding in documentatie en plannen. De uitnodiging om met een kinderlijke blik van verwondering te gaan kijken naar onze projecten, leek ons een boeiend perspectief voor een bezoeker, zowel voor de leek als voor de meer geoefende blik. We tonen dat er in elke schets, elke foto, elke tekening, elke maquette die in het vormgevingsproces van een project geproduceerd worden wel een verhaal schuilt. Het is de verdienste van de scenografen van 'ruimtevaarders' om al dat documentaire materiaal te transformeren tot een betekenisvol geheel!

DE TITEL CONCRETE JUNGLE HUMAN ZOO SPREEKT TOT DE VERBEELDING. HOE MOETEN WE DIE BEGRIJPEN?

LA: De titel is een letterlijke referentie aan iets wat Desmond Morris zegt in zijn boek 'The Human Zoo'. Ik ruk zijn uitspraak hier uit zijn context om een thema aan te kaarten dat mij bezig houdt. Dat kan ik zomaar doen! (lacht) Voor mij verwijst de titel naar een fascinatie die ik pas laat bij mezelf heb ontdekt en de vaststelling dat in de meeste vormen die ik maak dieren herkenbaar worden. Ik betrap mezelf er op voor losstaande gebouwen eventjes beeldhouwer te zijn in plaats van architect. Ik vergeet tijdelijk het plan of de inhoud en begin te sculpteren tot ik de juiste verhouding krijg. Gebouwen krijgen een kop en een staart, gevels krijgen bijna een bek en ogen. Op mijn schetsen en tekeningen teken ik die trekken er soms bij. Mijn medewerkers fotoshoppen die extra'tjes terug weg als de tekeningen in een dossier moeten belanden. (lacht) De verwijzing naar het dierlijke in veel iconografische ontwerpen van bijvoorbeeld voertuigen is geen toeval. Je ontdekt meteen de kakkerlak in de Citroën DS, de kever in de VW kever, de haaienmuil in het vooraanzicht van een BMW, het wespennlijf in een Moto Guzzi 850, etc.

ZEGT DIT OOK IETS OVER JE VISIE OP ARCHITECTUUR IN HET ALGEMEEN?

LA: In zekere zin wel ja. Er is iets met beesten dat ons mensen bezighoudt. We worden van kinds af aan in bed gestopt met een leeuw, een tijger, een aap of een olifant. Het rustgevende om met een 'gevaarlijk' dier in bed te kruipen is toch opmerkelijk? Is het de mooie anatomie die aantrekt, de 'macht' van de mens ten opzichte van roofdieren, of simpelweg het immer lachende gezicht van een tijger? Dit aspect implementeren in architectuur, waar we ons dagelijks goed moeten in voelen en tot rust komen, vind ik wel belangrijk. In zeker zin is mijn omgang met architectuur een antwoord op de conclusie die Morris formuleert in de uitspraak '... the city is not a concrete jungle, it is a human zoo'. Wat hij zegt, is dat als je gaat kijken naar het leven in een stad het gedrag van mensen opvallend veel gelijkenissen gaat vertonen met dat van dieren in gevangenschap. Als mensen zich gaan dragen naar de condities van de omgeving waarin ze moeten leven, dan kunnen we maar beter zorgen dat we met onze architectuur ruimtelijke habitats creëren die op maat zijn van de meest natuurlijke menselijke behoeften. Dat is iets waar ik steeds naar op zoek ga in elk project: hoe kan mijn architectuur ervoor zorgen dat mensen zich er goed in voelen? Net omdat ik het verschrikkelijk zou vinden mocht dat niet het geval zijn. Daar ligt mijn drive en bijgevolg ook mijn strategie: heel het ontwerpproces is erop gericht om te achterhalen wat die behoeften werkelijk zijn, niet wat men zegt dat ze zijn.